

Opisu dzieła artystycznego

„Jestem z Huty” to projekt będący rezultatem wielomiesięcznej, intensywnej pracy dokumentacyjnej prowadzonej podczas przebudowy Alei Róż – jednej z kluczowych osi urbanistycznych Nowej Huty. Poruszając się pomiędzy intencją dokumentalną a kreatywną, tworzę wielowarstwowy zapis miejskiej transformacji, która na pewien czas zdominowała codzienność mieszkańców. Kilkanaście tysięcy fotografii, nagrania dźwiękowe z placu budowy, fragmenty mozaiki, osobiste przedmioty oraz autoportrety składają się na opowieść o przestrzeni, czasie i emocjach.

Projekt stanowi kronikę dyskomfortu i zmiany – surową, pozbawioną narracyjnych upiększeń, lecz nasyconą znaczeniami. Każde zdjęcie traktuję jako autonomiczny dokument, świadectwo pracy, napięcia i procesu adaptacji. Obserwuję, jak lokalna społeczność – początkowo przytłoczona hałasem i chaosem – stopniowo odnajdywała się w nowej rzeczywistości.

W tle tej miejskiej narracji pulsuje wątek osobisty. Rodzina i Nowa Huta tworzą dla mnie światy równoległe, wzajemnie przenikające się w codzienności i twórczości. Autoportrety, fotografie rodzinne i refleksje intymne otwierają widza na bardziej osobisty wymiar projektu, zachęcając do własnych interpretacji i poszukiwania uniwersalnych wartości.

Wystawa obejmuje fotografie drukowane na zróżnicowanych materiałach, obrazy stereoskopowe oraz prezentację multimedialną. Zastosowane formy pozwalają uchwycić nie tylko zmianę przestrzeni, lecz także jej wpływ na człowieka. Traktuję ten projekt jako artystyczny gest, ale również jako kulturowe archiwum dokumentujące moment przejścia – od betonowej codzienności ku nowej formie życia miejskiego.

Jednocześnie jest to refleksja nad upływem czasu i nad tym, jak pamięć podlega nieustannej reinterpretacji. Mimo pozornego zamknięcia i kompletności materiału, każdorazowy powrót do fotografii odświeża nowe sensy i emocje. Odkrywam je na nowo – w innym świetle, z innym ładunkiem doświadczenia.

Moja praktyka artystyczna łączy techniczną precyzję z głębokim zaangażowaniem społecznym i emocjonalnym. Traktuję fotografię jako narzędzie dialogu z przestrzenią, historią i ludźmi – rozmowę, która trwa i do której zapraszam każdego uważnego odbiorcę.